

Arrest

nr. 349 769 van 3 juli 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 april 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2026 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2026.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 26 mei 2026, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, oud van voormelde wet.

Gezien de aanvullende nota van de verzoekende partij van 1 juni 2026, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, oud van voormelde wet.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. CLAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat S. MIRBAZ , in opvolging van advocaat Mr. R. DUDEN .

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, kwam in België toe op 12 augustus 2025 en diende dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 31 maart 2026 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Zakhil, district Rodat, provincie Nangharar en heeft u de Afghaanse nationaliteit. U bent Pashtun en soennitisch moslim.

Uw broer [H.] begon in 1391, na het afronden van zijn middelbare studies, voor de grensmacht te werken in Achin. Daar werkte hij vier jaar, maar nam dan ontslag omdat zijn dochter ziek was. Na een jaar werkte hij opnieuw zes maanden voor de grenswacht op dezelfde plek. Hierna ging hij over naar het Afghaanse nationale leger waar hij in een controlepost in Koghiani werkte. Hij voerde er het bevel over elf personen. Hij werkte hier zo'n drieënhalf jaar. Wanneer de machtsovername (i.e. augustus 2021) plaatsvond, vluchtte hij naar Iran.

Twee jaar later vroeg uw broer om ook naar Iran te komen, wat u deed. U was op dat moment vijftien jaar. U verbleef er één jaar in de buurt van Teheran alvorens u en uw broer gedeporteerd werden naar Afghanistan. Jullie keerden terug naar Zakhil.

Een dag nadat jullie thuis waren aangekomen, werd uw broer met geweld meegenomen door de taliban. U probeerde tussen te komen, maar u kreeg hierbij een messteek in het gezicht. De volgende dag werd zijn lichaam teruggevonden door de ouderen van uw dorp op zo'n vijftien minuten van uw dorp. Zij brachten zijn lichaam naar jullie. U zag de volgende ochtend zijn kledij waardoor u wist dat hij op een gewelddadige manier om het leven was gekomen en u raakte bewusteloos. Uw zus en uw broer brachten u naar de stad. U raakte weer bij bewustzijn tegen de avond. Omdat u er niet goed van was, bleef u in de stad. Een week later kwam de taliban langs bij uw ouderlijke woning. Zij wouden u rekruteren voor hun strijd, anders zou u hetzelfde overkomen als uw broer. Uw moeder vroeg uw schoonbroer om u zo snel mogelijk het land uit te brengen. Twee van uw jongere broers verblijven momenteel ook in Iran omdat zij na uw vertrek ook gezocht worden door de taliban, maar u heeft sinds drie maanden geen nieuws meer van hen. De taliban komt nog steeds langs zo'n twee keer per maand langs en valt uw familie lastig waarbij zij vragen waar u bent.

U verliet Afghanistan één jaar voor uw aankomst in België. U reisde illegaal via Iran en Turkije naar Europa. Op 12 augustus 2025 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Bij een terugkeer naar Afghanistan zal u gedood worden door de taliban omdat u het land verliet en u een ongelovige bent geworden.

Ter ondersteuning van uw identiteit en of uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw originele taskara; een kopie van een geboorteakte; uw originele vaccinatiekaart; de originele taskara van uw broer; talloze foto's van uw broer waaronder foto's van zijn werkzaamheden voor de voormalige Afghaanse autoriteiten, zijn overlijden en drie foto's van u en uw broer tezamen; verschillende documenten betreffende de werkzaamheden van uw broer voor de voormalige Afghaanse autoriteiten waaronder zowel kopieën als originelen; twee kopieën van medische documenten betreffende een diagnose van depressie bij uw moeder alsook de medicatie die zij hiervoor voorgeschreven kreeg; een geheugenkaart met hierop twee filmpjes betreffende werkzaamheden van uw broer voor de voormalige Afghaanse autoriteiten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Er kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde problemen met de taliban.

Ten eerste maakte u uw identiteit niet aannemelijk.

• U legde tegenstrijdige verklaringen af over uw leeftijd. U verklaarde voor de Belgische asielinstanties geboren te zijn op 31 augustus 2008 (Fiche NMBV; verklaring DVZ, vraag 4; CGVS, p. 16, 18) en aldus heden nog steeds minderjarig te zijn. Na leeftijdsonderzoek bleek echter dat u ongeveer 21,5 jaar oud moet zijn, met een standaarddeviatie van twee jaar en aldus meerderjarig. Ook na het neerleggen van uw taskara, een geboorteakte en een vaccinatiekaart werd deze beslissing bevestigd. De door u neergelegde documenten werden niet aanvaard in het bepalen van uw leeftijd gezien er een te groot verschil is tussen de leeftijd op de documenten en de vastgestelde leeftijd én omdat er werd vastgesteld dat de door u neergelegde documenten makkelijk te manipuleren zijn (Kennisgeving van beslissing Federale overheidsdienst justitie, dd. 28/2/2025 en 10/12/2025).

• U legde ook bij het CGVS deze originele taskara, geboorteakte en vaccinatiebewijzen neer (CGVS, p. 16). Hierbij dient er dan ook gewezen te worden dat zulke documenten enkel bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocusafghanistancorruptieendocumentenfraude20240913.pdf>) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

Ten tweede maakte u niet aannemelijk dat u een broer [H.] heeft die werkzaam was voor de voormalige Afghaanse autoriteiten.

Uw verklaringen omtrent de beweerdde werkzaamheden van uw broer kunnen niet overtuigen.

• Uw kennis over de beweerdde werkzaamheden van uw broer voor de Afghaanse autoriteiten is oppervlakkig en lacunair. U stelde dat hij aanvankelijk vier jaar bij de grensmacht werkte en kon opnoemen waar hij werkte, met hoeveel zij waren en wie zijn commandant was. U haalde ook een incident aan waarbij hij in deze periode betrokken was (CGVS, p. 6). U wist daarentegen niet of hij een opleiding diende te volgen alvorens hij bij de grensmacht aan de slag ging (CGVS, p. 6). U stelde dan voorts dat hij na een jaar pauze opnieuw zes maanden bij de grenswacht ging om vervolgens over te gaan naar het leger, maar u wist niet waarom hij dit deed of waarom dit gebeurde (CGVS, p. 7, 9). Dit is bevreemdend gezien hij daar de leiding had over een controlepost (CGVS, p. 7). Hoewel hij hier drieënhalve jaar werkte, kon u geen enkele anekdote of incident over deze periode vertellen (CGVS, p. 8, 9). Hoewel er niet verwacht wordt dat u alle details van uw broers activiteiten kan weergeven, kan er gezien u verklaarde een jaar met uw broer in Iran te hebben samengewoond (CGVS, p. 11), evenwel verwacht worden dat u meer informatie zou kunnen over die belangrijke periodes en of beslissingen in zijn leven.

• Uw verklaringen over de houding van uw broer zijn bevreemdend. Hoewel u stelde dat zowel de taliban als Daesh aanwezig waren in de regio's, is het, gezien het risico dat hij hiermee nam, weinig geloofwaardig dat uw broer in het dorp openlijk vertelde over dat hij graag voor de overheid en de grensmacht zou willen werken (CGVS, p. 8).

Aan de door u neergelegde documenten kan geen enkele bewijswaarde worden gehecht.

• De drie foto's die u indiende van u met uw beweerdde broer [H.] zijn bewerkt. Op deze foto's is duidelijk te zien dat deze het gevolg zijn van amateuristisch knip- en plakwerk, ofwel uw hoofd ofwel het hoofd van uw beweerdde broer werd aan deze foto's toegevoegd. Zo is op één van de foto's de afbeelding van uw hoofd identiek aan de afbeelding van uw hoofd op uw neergelegde geboorteakte. Geconfronteerd hiermee, ontkende u dit enkel (CGVS, p. 17), hetgeen redelijkerwijze niet volstaat. Voorts stelde u dat twee foto's, waar u als jong kind op staat, werden genomen wanneer uw broer met verlof naar huis kwam (CGVS, p. 16). Beide foto's werden echter genomen in fel daglicht, hetgeen niet strookt met uw verklaringen dat uw broer ongeveer één keer per een jaar een nacht naar huis keerde (CGVS, p. 8). Aan deze foto's kan bijgevolg geen enkele waarde gehecht worden. Gezien deze foto's bewerkt zijn kan er aan de foto's en de video's van uw beweerdde broer tijdens zijn tewerkstelling evenmin waarde gehecht worden. Uit niets blijkt immers wie de afgebeelde persoon is.

• U heeft geen enkele kennis over de documenten van uw broer [H.] die u neerlegde. U legde kopieën van documenten neer betreffende de werkzaamheden van uw broer [H.] voor de voormalige Afghaanse autoriteiten. U kende evenwel de inhoud van deze documenten niet omdat u geen teksten kan lezen (CGVS, p. 17). Dit volstaat evenwel niet als verschoning voor uw gebrek aan kennis. Immers u vroeg

bijvoorbeeld ook niet aan uw schoonbroer wat er in deze documenten staat (CGVS, p. 17). Een dergelijk gebrek aan interesse doet dan ook verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

- *Betreffende de door u neergelegde documenten betreffende uw broers identiteit en werk dient benadrukt te worden dat, zoals hierboven opgemerkt, u er niet voor terugdeinst om vervalste documenten en foto's neer te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg kan er aan deze documenten evenmin geloof gehecht worden. Hierbij kan opnieuw gewezen worden dat uit de reeds vermelde informatie blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.*

Ten derde, dient ten overvloede vastgesteld te worden, dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door u beweerde incident dat voor u de aanleiding vormde om finaal Afghanistan te verlaten.

- *Uw gedrag valt niet te rijmen met uw voorgehouden vrees. U stelde dat u en [H.] door de Iraanse autoriteiten naar de grens werden gebracht waar jullie verwelkomt werden door de taliban (CGVS, p. 11). Het is geenszins geloofwaardig dat jullie dan, ondanks dat het dorp op de hoogte was van de voormalige werkzaamheden van uw broer en dat u en uw broer Afghanistan hadden verlaten omwille van jullie vrees voor de taliban (CGVS, p. 8, 11, 12), rechtstreeks met het openbaar vervoer terugkeerden naar jullie dorp (CGVS, p. 11).*

- *U legde tegenstrijdige verklaringen af over het incident waarbij [H.] werd meegenomen. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u hierbij werd geslagen op uw hoofd, u hard bloedde en u flauwviel. Wanneer u wakker werd, was u bij uw schoonbroer (Verklaring CGVS bij DVZ, vraag 3.5). Op het CGVS verklaarde u daarentegen dat u verwond raakte door een messteek aan uw gezicht (CGVS, p. 12, 13). U voegde daar aan toe dat u pas de volgende dag het bewustzijn verloor wanneer u de bebloede kledij van uw broer zag. U werd 's avonds wakker bij uw schoonbroer in Jalalabad (CGVS, p. 12, 14). Het is voorts geenszins geloofwaardig dat u die een hele dag bewusteloos was en veel bloed was verloren, naar een dokter werd gebracht die u verzorgde maar die u naar huis liet gaan ook al was u nog steeds bewusteloos (CGVS, p. 15).*

- *U bent tegenstrijdig over het moment waarop de taliban u bij u thuis kwam zoeken. Bij de DVZ verklaarde u dat de taliban een dag na het incident langskwamen om te zeggen dat u zich diende aan te geven (Vragenlijst CGVS bij de DVZ, vraag 3.5). Op het CGVS daarentegen situeerde u dit een week na het incident (CGVS, p. 12, 15*

- *Er kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat de taliban u vervolgens wou rekruteren. U stelde dat u omdat uw broer voor de voormalige autoriteiten had gewerkt u dit voor de taliban diende te compenseren door voor hen te werken (CGVS, p. 13). Vooreerst is het weinig overtuigend dat de taliban u, van wie uw broer voor de voormalige autoriteiten had gewerkt en dus ideologisch tegengesteld is, een geschikte rekrut zou vinden. Dat de taliban u voorts meteen zou willen rekruteren nadat zij op gewelddadige wijze uw broer had vermoord (CGVS, p. 12), kan evenmin overtuigen. Immers is het weinig aannemelijk dat iemand na een dergelijke gebeurtenis zonder tegenkanting zich zou aansluiten en ook een betrouwbare rekrut zou zijn. Geconfronteerd met deze bedenkingen, herhaalde u enkel dat u voor uw broer diende te compenseren en u had gehoord dat vele mensen hiertoe verplicht werden (CGVS, p. 15, 16). Dit volstaat evenwel niet om voorgaande vaststellingen over de gebruikte rekruteringswijze te weerleggen.*

Gelet op bovenstaande conclusies kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw beweerde problemen met de taliban.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de EUAA Afghanistan –Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en EUAA Afghanistan – Country Focus van januari 2026, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2026_01_Afghanistan_COI_Report_Country_Focus.pdf) blijkt dat sinds de machtsovername van de taliban in augustus 2021 het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald zijn. In de eerste maanden na de machtsovername daalden het aantal ‘armed clashes’, luchtaanvallen en incidenten met IED’s allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich nadien elk jaar verder door.

In de referentieperiode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 registreerde UCDP in totaal 412 burgerslachtoffers. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de de facto autoriteiten tegen onder meer leden van de voormalige ANSF, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over incidenten tussen de de facto autoriteiten en verzetsbewegingen waarbij in de referentieperiode 1 oktober 2024 – 30 november 2025 vijf burgerslachtoffers werden gerapporteerd. Bij confrontaties met het Pakistaanse leger, en bij luchtaanvallen van deze laatste, vielen in de grensregio’s tientallen burgerslachtoffers. Op 19 oktober 2025 werd een wapenstilstand overeengekomen, al worden nog sporadisch luchtaanvallen en clashes gerapporteerd. ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en viseert in haar aanslagen vooral de de facto autoriteiten, alsook religieuze minderheden. Na operaties tegen deze groepering in 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als beperkt en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen. UCDP registreerde in de referentieperiode 20 burgerslachtoffers bij operaties waarbij ISKP betrokken was.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 het grootste aantal veiligheidsincidenten in de provincie Kabul, met voornamelijk acties van de veiligheidsdiensten tegen burgers en acties van verzetsbewegingen tegen de de facto autoriteiten. De provincie Paktika kende in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (67), gevolgd door Kandahar (48) en Badakhshan (37).

De vastgestelde daling van het geweld na augustus 2021 heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio’s kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

Na de machtsovername en het einde van het conflict is ontheemding ten gevolge van conflict of geweld vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt, is voornamelijk het gevolg van natuurrampen. Ten gevolge incidenten met het Pakistaanse leger werden in 2025 in een aantal grensdistricten van de provincies Nangarhar en Kunar ongeveer 7.500 personen ontheemd.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land

niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het

Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie vanaf 2022, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad voor mannen zich volgens UNDP op 16%. Het aandeel Afghanen met een hoog niveau van voedselonzeekerheid bedroeg 27%. UNOCHA geeft aan dat in 2025 bijna de helft van de Afghanen humanitaire hulp nodig had en de Wereldbank rapporteert dat 48% van de Afghanen onder de armoedegrens leeft.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen

van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...). Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr.243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie ook: EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Sharif_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022_beschikbaar_op_https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de de facto autoriteiten na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de de facto autoriteiten van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kenden 2023 en 2024 tekenen van herstel, al was deze groei onvoldoende om een impact te hebben op de levensomstandigheden. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde ministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de de facto autoriteiten maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de de facto autoriteiten. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (zie ook: COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgden waarbij de de facto autoriteiten politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In juli 2025 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot meer dan 1200 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen zijn gegaan, ook nadien ging het jaarlijks om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd, wat ertoe bijdroeg dat in de laatste jaren ongeveer 6 miljoen personen uit deze landen terugkeerden naar Afghanistan.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, toerisme, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen is door personeel van de de facto autoriteiten. Ook het General Directorate of Intelligence (GDI) is aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De de facto autoriteiten zouden beschikken over passagierslijsten en zouden dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De de facto autoriteiten zouden actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De de facto autoriteiten worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin worden de de facto autoriteiten geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De de facto autoriteiten hebben wel controleposten opgericht om

vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de talibancodes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto autoriteiten als zwak wordt bestempeld, en men niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de de facto autoriteiten personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de de facto autoriteiten terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de de facto autoriteiten of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de de facto autoriteiten of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 19-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS, p. 10), waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de

Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens voor uw vertrek uit Afghanistan zo'n twee jaar naar de madrassa in het dorp ging waar u de Koran leerde. U werkte er met uw vader op de velden (CGVS, p. 3-4)

Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit de provincie Nangharar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit uw verklaringen (CGVS, p. 8). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn. Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van zes à zeven maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat (CGVS, p. 5), dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

U haalde aan dat u in België bepaalde vrijheden heeft zoals luisteren naar muziek, een bepaalde haar- en baardstijl kan kiezen en een relatie zou kunnen hebben (CGVS, p. 9). Dit getuigt evenwel niet van een diepgewortelde wijziging in uw persoonlijke en religieuze overtuigingen. U gaf immers tegelijkertijd aan dat u een soennitisch moslim bent, u uw geloof net zoals in Afghanistan beleefd en u hier ook deelneemt aan de ramadan (CGVS, p.3). U houdt zich voornamelijk bezig met uw vrienden in het opvangcentrum, Afghanen uit Nangharar. U heeft geen andere hobby's (CGVS, p. 9-10).

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door hen te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat u niet zal gevisieerd worden bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteitsdocumenten en de documenten betreffende uw beweerde broer en zijn werkzaamheden voor de voormalige Afghaanse autoriteiten werden hierboven al besproken. Dat er bij uw moeder een depressie werd vastgesteld en zij hiervoor medicatie neemt, wordt op zich niet betwist. Er dient evenwel opgemerkt te worden dat het bevreemdend is dat deze documenten in het Engels werden opgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een eerste middel werpt verzoeker op: “*Schending van artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht (artikel 62 Vreemdelingenwet en art. 3 wet van 29 juli 1991)*”. Hij tracht de motieven van de bestreden beslissing waarmee hem de vluchtelingenstatus wordt geweigerd te weerleggen.

In een tweede middel werpt verzoeker op: “*Schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet (subsidiäre bescherming) en artikel 3 EVRM*”. Verzoeker betoogt onder meer dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) heeft nagelaten een voldoende geïndividualiseerde en contextuele beoordeling te maken van zijn asielrelaas en dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn individuele situatie. Hij benadrukt dat hij zijn verklaringen heeft afgelegd in een context van aanhoudende angst en psychische druk.

In een derde middel werpt verzoeker op: “*Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel*”. Verzoeker verwijt het CGVS zijn relaas op fragmentarische en selectieve wijze en dus niet in zijn geheel te hebben beoordeeld. Daarnaast betoogt hij dat onvoldoende rekening werd gehouden met culturele, sociale en contextuele factoren eigen aan zijn situatie. Tot slot voert hij voor wat betreft de door hem neergelegde documenten aan dat de loutere verwijzing naar mogelijke manipulatie of de algemene beperkte bewijswaarde van Afghaanse documenten niet volstaat om deze documenten volledig buiten beschouwing te laten zonder dat een inhoudelijke en individuele analyse wordt uitgevoerd.

2.2. Aanvullende nota

2.2.1. Verweerder maakt op 26 mei 2026 een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Hij verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- EUAA “Afghanistan: Security Situation” van augustus 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Afghanistan Country Focus” van december 2023;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report “Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- UNAMA “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023;
- COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023;
- EUAA COI Query “Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van februari 2024;
- EUAA “Afghanistan – Country Focus” van november 2024;
- EUAA “Afghanistan – Country Focus” van januari 2026;
- EUAA “COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 27 maart 2026.

2.2.2. Verzoeker maakt op 1 juni 2026 een aanvullende nota over waarbij hij blijkens de inventaris volgende stukken overmaakt:

- meerdere foto's over het werk van verzoekers broer;
- een foto van verzoeker samen met zijn broer;
- een foto van de graf van verzoekers broer;
- een foto van de dood van verzoekers broer;
- bewijs van werk.

Verzoeker betoogt dat hij met deze documenten wil aantonen dat “[h]et gaat over meerdere foto's waaruit duidelijk blijkt dat ze geen valse foto's zijn”. Verzoeker wil hiermee aantonen dat:

- zijn broer is vermoord na terugkeer uit Iran;
- dat hij in België werkt en hier een leven heeft opgebouwd.

Verder wijst hij onder meer op twee arresten van de Raad, respectievelijk van 26 november 2025 met nr. 336 596 en van 28 november 2025 met nr. 336 899, waarin kan worden gelezen “hoe in de provincie van verzoeker en hoe in de Pashtou gebieden mensen te weten komen wie teruggekeerd is”. Hij stelt dat op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd en dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker bij terugkeer naar zijn dorp de aandacht zal trekken van de lokale bevolking en

de talibanleiders. Tot slot wijst hij op een VRT-nieuwsbericht over het rapport “UNAMA, No safe haven: Human rights risks faced by persons involuntarily returned to Afghanistan” van juli 2025 waaruit volgens hem blijkt dat de taliban Afghaanse burgers die zijn uitgezet vanuit Pakistan en Iran heeft mishandeld, gearresteerd en bedreigd vanwege hun identiteit of persoonlijk verleden.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het administratief dossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3, oud, van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Identiteit

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en legt bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming ter staving van zijn identiteit zijn originele taskara, een kopie van zijn geboorteakte en zijn originele vaccinatiekaart voor (AD, groene map “documenten”, stukken 1, 2 en 10).

Verweerder acht verzoekers identiteit niet aannemelijk omdat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn leeftijd. Zo verklaarde verzoeker te zijn geboren op 31 augustus 2008 en dus minderjarig te zijn bij aankomst in België terwijl uit een leeftijdsonderzoek uitgevoerd in opdracht van de Dienst Voogdij bleek dat hij op 19 augustus 2025, 21,5 oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar waarna zijn geboortedatum werd bijgesteld naar 31 augustus 2005 (AD, beslissing FOD Justitie, Dienst Voogdij 28/08/2025). Verzoeker bezorgde vervolgens zijn taskara, geboorteakte en vaccinatiekaart. De Dienst Voogdij besliste deze documenten niet te aanvaarden en zich te baseren op het resultaat van de medische test omdat het een verschil van 2,5 jaar tussen de leeftijd vermeld op voormelde documenten en de resultaten van de leeftijdstest te groot acht (AD, beslissing FOD Justitie, Dienst Voogdij, 10/12/2025).

Verweerder schat de bewijswaarde van verzoekers taskara, geboorteakte en vaccinatiekaart bijzonder relatief in omdat ze niet gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen en omdat uit de “COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude”, van 13 september 2024 blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

Voor de Raad volstaat de vaststelling dat verzoekers verklaring over zijn leeftijd niet strookt met het resultaat van de leeftijdstest niet om zijn identiteit in twijfel te trekken. Immers blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat veel Afghanen hun exacte geboortedatum niet kennen en dat vaak schattingen worden gemaakt van de leeftijd op basis van fysieke kenmerken bij het opmaken van de taskara (zie Landinfo, “Afghanistan: Tazkera, passports and other ID documents”, p. 9 geciteerd in CGVS, COI Focus, “Afghanistan Corruptie en documentenfraude”, 13 september 2024). Dit blijkt uit verzoekers taskara waarin zijn leeftijd in 2021 op 13 jaar wordt geschat.

Dat de leeftijd vermeld in zijn taskara is gebaseerd op een schatting betekent dat aan dit document geen bewijswaarde kan worden ontzegd op basis van de vaststelling dat hij volgens de leeftijdstest ouder is dan de door hem opgegeven leeftijd. Te meer in de beslissing van de Dienst Voogdij kan worden gelezen “*We hebben advies gevraagd over uw taskara. De politie heeft geen vervalsing vastgesteld maar kan zich echter niet uitspreken over de voorwaarden voor de officiële afgifte van het document door de bevoegde autoriteiten*” waarbij verwezen wordt naar voormelde COI-Focus over documentenfraude in Afghanistan (beslissing Dienst Voogdij, 10/12/2025).

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens wees er in deze op dat de waarachtigheid van een vluchtrelaas moet beoordeeld worden op basis van de verklaringen van de verzoeker en de door hem voorgelegde documenten en dat documenten niet zonder meer buiten beschouwing kunnen worden gelaten louter omwille van het feit dat het kopieën zijn of op basis van een algemene bewering dat een document in theorie gekocht kan zijn. Een dergelijke benadering zou de specifieke situatie waarin verzoekers om internationale bescherming zich bevinden en de bijzondere moeilijkheden die zij ondervinden om bewijzen te

leveren van de vervolging die zij hebben ondergaan (EHRM, M.A. v. Switzerland, Application no. 52589/13, 18 November 2014, § 62 e.v.). Ook het Hof van Justitie heeft er op gewezen dat elk document dat door de verzoeker ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming wordt overgelegd moet worden beschouwd als een element van dat verzoek waarmee rekening moet worden gehouden en dat het feit dat een document niet kan worden geauthentiseerd als zodanig niet kan rechtvaardigen dat een dergelijk document wordt uitgesloten van de behandeling van het verzoek waartoe de beslissingsautoriteit dient over te gaan overeenkomstig artikel 31 van richtlijn 2013/32 (HvJ, C-921/19, LH tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, 10 juni 2021, punt 44).

De Raad is dan ook van oordeel dat de door verzoeker voorgelegde originele taskara in combinatie met een kopie van geboortakte en zijn originele vaccinatiekaart evenals zijn consistente verklaringen over zijn identiteit gezien in het licht van voormelde objectieve landeninformatie volstaan om zijn identiteit aannemelijk te achten.

Er wordt door verweerder niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het district Rodat in de provincie Nangarhar.

2.3.2.2. Werkzaamheden van verzoekers broer H. voor de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten

Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd door de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn broer voor de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten (hierna: ANSF). Verzoekers broer H. werkte ongeveer vier en half jaar voor de grensmacht in Achin om daarna het Afghaanse nationale leger (hierna: het ANA) te vervoegen als leidinggevende in een controlepost waar hij drieënhal jaar werkte. Toen de machtsovername plaatsvond op 15 augustus 2021 vluchtte verzoekers broer naar Iran. Twee jaar later vervoegde verzoeker hem in Iran waar zij samen een jaar verbleven alvorens naar Afghanistan te worden gedeporteerd. Eenmaal in Afghanistan keerden ze samen terug naar huis. Een dag na hun aankomst werd verzoekers broer op gewelddadige wijze meegenomen en geëxecuteerd door de taliban. De volgende dag werd zijn lichaam teruggevonden door de dorpsoudsten.

Verweerder acht het niet aannemelijk dat verzoeker een broer H. heeft die werkzaam was voor de voormalige ANSF. Verweerder beschouwt verzoekers kennis in dit verband als lacunair en oppervlakkig en acht zijn verklaringen over de houding van zijn broer *“bevreemdend”*.

Voor wat betreft verzoekers kennis over het werk van zijn broer stipt verweerder aan dat hij niet weet of hij een opleiding diende te volgen alvorens hij bij de grensmacht aan de slag ging, dat hij niet kan uitleggen waarom zijn broer overging van de grensmacht naar het ANA en dat hij geen anekdote of incident kan vertellen over de periode dat zijn broer werkte voor het ANA.

De Raad merkt op dat deze drie punten van gebrekkige kennis aangehaald door verweerder niet opwegen tegen de kennis die verzoeker wel heeft over het werk van zijn broer zoals blijkt uit de bestreden beslissing evenals uit het gehoorverslag van het CGVS. Zo kan in de bestreden beslissing worden gelezen:

“U stelde dat hij aanvankelijk vier jaar bij de grensmacht werkte en kon opnoemen waar hij werkte, met hoeveel zij waren en wie zijn commandant was. U haalde ook een incident aan waarbij hij in deze periode betrokken was (CGVS, p. 6). [...] U stelde dan voorts dat hij na een jaar pauze opnieuw zes maanden bij de grenswacht ging om vervolgens over te gaan naar het leger, maar u wist niet waarom hij dit deed of waarom dit gebeurde (CGVS, p. 7, 9). Dit is bevreemdend gezien hij daar de leiding had over een controlepost (CGVS, p. 7). Hoewel hij hier drieënhal jaar werkte, kon u geen enkele anekdote of incident over deze periode vertellen (CGVS, p. 8, 9). [...]”

Uit het gehoorverslag van het CGVS blijkt dat verzoeker voor wat betreft zijn broers' werkzaamheden voor de grensmacht weet in welke controlepost in Achin hij was gestationeerd, wat hij deed, wat zijn rang was, waarom hij zich aansloot bij de grensmacht, met hoeveel leden ze in de controlepost werkten en wie zijn commandant was. Hij verklaarde tevens dat zijn broer was betrokken bij een incident met de taliban waarbij hij zelf gewond raakte en dertien personen om het leven kwamen onder wie zijn commandant, hij duidde wanneer dit incident plaatsvond (gehoorverslag CGVS p. 6). Hij kon toelichten dat zijn broer in zijn hand door een kogel was geraakt die er langs de andere kant uit kwam, in welke ziekenhuizen hij verbleef en hoe lang hij buiten strijd was (gehoorverslag CGVS, p. 9). Ook verklaarde hij dat zijn broer toen hij in Achin werkte talibanleden arresteerde en dat ze werden opgesloten in de gevangenis (gehoorverslag CGVS, p. 13). Verder vertelde hij dat zijn broer na vier jaar voor de grensmacht te hebben gewerkt, ontslag nam en gedurende een jaar niet meer voor de grensmacht werkte omdat zijn dochter ziek was. Dat hij hierna opnieuw zes maanden voor de grensmacht werkte om daarna over te gaan naar het ANA (gehoorverslag CGVS, p. 7). Voor wat betreft het werk van zijn broer voor het ANA kon hij vertellen in welke controlepost in welk district zijn broer gestationeerd was en wat zijn rang was. Hij duidde hierbij dat hij in deze controlepost fungeerde als een soort

van leidinggevende van 11 personen die onder zijn bevel werkten. Hij kon verder de naam van zijn broers commandant geven, kon zeggen dat zijn broer er drieënhalf jaar werkte tot de machtsovername. Verder verklaarde hij dat zijn broer toen hij bij de grensmacht en het ANA werkte om de tien maanden of het jaar naar huis kwam voor een overnachting.

Dat het weinig geloofwaardig is dat verzoekers broer in het dorp openlijk vertelde dat hij graag voor de overheid en de grensmacht wilde werken zoals verweerder aangeeft, volstaat niet om diens werkzaamheden niet aannemelijk te achten.

De Raad acht het, gelet op de context geschetst door verzoeker, plausibel dat zijn broer bijvoorbeeld aan klasgenoten uit hetzelfde dorp heeft verteld dat hij graag voor de Afghaanse overheid wilde werken. Tegen die achtergrond acht de Raad het eveneens plausibel dat dorpsgenoten, van wie meerdere zelf voor de voormalige Afghaanse overheid werkzaam waren, later op de hoogte zijn geraakt van verzoekers werkzaamheden. Zo kan in dit verband in het gehoorverslag worden gelezen:

“Was dat geweten in het dorp dat uw broer bij de grensmacht was beginnen werken? Ja, iedereen wist dat. Hij had zelf verteld dat hij heel graag voor de overheid en de grensmacht zou willen werken, dat is de reden dat mensen dat wisten.

Hij had dat zelf tegen wie verteld? Op school aan zijn vrienden vertelde hij dat hij voor de veiligheidsdiensten zou willen gaan werken. In Iran vertelde hij ook daarover, dat hij dat vertelde; en thuis vertelde hij dat ook.

Vertelde hij dat ook in het dorp? Ja, zijn klasgenoten waren jongens uit ons eigen dorp.

Wisten de dorpsgenoten dat hij nadien bij het leger werkte? Ja, er waren meerdere mensen uit het dorp die bij het leger werkte.” (gehoorverslag CGVS, p. 8)

Verzoeker legt voorts verschillende originele documenten neer ter staving van zijn familieband met zijn broer en diens werk. Zo legt hij de originele taskara van zijn broer voor, diens originele legerbadge, originele bankkaart, kopieën van werkdocumenten en talrijke foto's over het werk van zijn broer (AD, groen mapje “documenten”, stukken 3, 4, 5, 6 en 7).

In de bestreden beslissing kan worden gelezen dat drie foto's waarop verzoeker samen met zijn broer is te zien, bewerkt zijn. Verweerder besluit hieruit dat ook aan de overige documenten “geen geloof” kan worden gehecht. Nochtans betreft het originele documenten waaronder een originele taskara, een originele legerbadge en een originele bankkaart evenals kopieën van werkdocumenten en talrijke foto's van zijn broer aan het werk. Nergens in de bestreden beslissing kan worden gelezen dat deze documenten vormelijke gebreken vertonen. Hoewel de Raad verweerder kan volgen waar deze oordeelt dat de drie foto's waarop verzoeker samen met zijn broer is afgebeeld bewerkt lijken te zijn, volstaat deze vaststelling op zich niet om aan de overige documenten iedere bewijswaarde te ontfangen. Zoals de Raad reeds eerder in dit arrest heeft uiteengezet, volstaat de omstandigheid dat uit de voormelde COI Focus blijkt dat Afghaanse officiële documenten bijzonder fraudegevoelig zijn, op zich evenmin om deze documenten zonder meer buiten beschouwing te laten. Deze documenten dienen in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling samen met de uitgebreide kennis die verzoeker heeft over het werk van zijn broer te worden beoordeeld. Verder verklaarde verzoeker tijdens het gehoor dat hij niet kan lezen en schrijven waardoor hij niet weet wat er in de kopieën van werkdocumenten staat van zijn broer (gehoorverslag CGVS, p. 3). Hij verklaart dat zijn schoonbroer hem deze documenten stuurde en hem zei dat het documenten zijn over het werk van zijn broer (gehoorverslag CGVS, p. 17). Er wordt in de bestreden beslissing niet betwist dat verzoeker niet geletterd is. Dit kan verklaren waarom hij de inhoud van de door hem neergelegde documenten met betrekking tot het werk van zijn broer niet kan toelichten.

Gelet op het geheel van verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten met betrekking tot het werk van zijn broer, beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie kan aangenomen worden dat verzoekers broer H. in het verleden werkzaam was voor de grensmacht en het ANA.

2.3.2.3. Risicoprofiel als voormalig lid ANSF

De Raad stelt vervolgens vast dat verzoekers verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS over de ontvoering en moord op zijn broer door de taliban doorleefd en specifiek zijn.

Zo kan hij over het moment dat de taliban zijn ouderlijke woning binnenvielen duidelijk aangeven welke familieleden thuis waren, dat de taliban gemaskerd waren, met hoeveel ze waren en op welke wijze ze zijn broer meenamen:

“U werd gedeporteerd naar AFG, u keerde terug naar uw eigen dorp samen met uw broer en de volgende dag kwamen de taliban uw broer halen, heb ik dat juist begrepen? Ja, dat klopt.

Dat was in de ochtend? Ja, in de ochtend.

Wie was er allemaal thuis? Ikzelf, mijn broer, mijn jongere broers en zussen en mijn moeder.

En waar was uw vader? Hij was opgenomen in het ziekenhuis omdat hij een oogoperatie had ondergaan.

Welk ziekenhuis? Ik weet het niet, openbaar ziekenhuis, in de stad.

Jalalabad bedoelt u? Ja

Wie van de taliban kwam er naar uw huis toen? Ze hadden zwarte maskers op, hun gezichten waren onherkenbaar.

Met hoeveel waren ze? tien elf personen ongeveer.

Wat zeiden ze? Ze hebben mijn broer direct meegenomen met geweld.

Wat zeiden ze, welke woorden gebruikten ze? Ze zijn binnengevallen terwijl we zaten te ontbijten, mijn broer hebben ze met geweld meegenomen, mij hebben ze in mijn gezicht gestoken, mijn moeder hebben ze ook op haar hoofd geslagen.” (gehoorverslag CGVS, p. 13)

Hij kan toelichten dat hij in het aangezicht werd verwond door een talib die hem met een mes stak dat op de loop van diens geweer was bevestigd toen hij probeerde zijn broer af te schermen (gehoorverslag CGVS, p. 13). Op de terechtzitting toont verzoeker het litteken op zijn aangezicht.

Ook over de zoektocht naar zijn broer licht hij toe dat hij samen met zijn moeder het incident aangaf bij de malik van het dorp. Hij geeft de naam van de malik evenals van de twee dorpsoudsten die werden aangesteld door de malik om mee op zoek te gaan naar zijn broer. Hij geeft aan dat het lijk van zijn broer werd gevonden in Gholam Dag dat op 15 minuten van zijn huis ligt en dat het lichaam van zijn broer rond 12u naar huis werd gebracht door de dorpsoudsten die hem op een legbank hadden gelegd. Over de momenten dat hij in tussentijd thuis afwachtte verklaart hij: *“Ik ben naar huis gegaan, het voelde alsof de tijd stil stond, iedereen was aan het huilen, we waren allemaal aan het huilen om mijn broer”*. Verder verklaart hij dat zijn broer dezelfde dag om 5u is begraven in hun begraafplaats. (gehoorverslag CGVS, p. 14) In zijn aanvullende nota voegt hij foto's van het graf van zijn broer met een voor eensluidende vertaling van de grafsteen.

Ook over het moment dat hij flauwviel nadat hij de kleding van zijn broer zag verklaart hij op doorleefde wijze: *“U zei dat u de volgende dag zijn kledij zag, waar was dat dan? We verzorgen het lijk voor de begrafenis, de kledij van mijn broer die hadden ze opzij gelegd, terwijl ze hem hebben verzorgd, en de volgende dag toen ze die plek moesten schoonmaken en wassen, hebben ze die kledij waaraan zijn stukken van zijn lichaam, organen nog op zaten, heb ik dan gezien. (vz weent)”* (gehoorverslag CGVS, p. 14)

Verweerder stelt in de bestreden beslissing, *“ten overvloede”*, dat aan de moord op verzoekers broer geen geloof kan worden gehecht op grond van twee elementen.

Met name stelt verweerder vast dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de verwondingen die hij opliep op het moment dat zijn broer werd meegenomen, alsook over het moment waarop hij flauwviel, tijdens het DVZ-interview enerzijds en het gehoor bij het CGVS anderzijds. Daarnaast wordt overwogen dat het niet geloofwaardig is dat een dokter hem naar huis zou hebben laten gaan terwijl hij nog bewusteloos was. Verder oordeelt verweerder dat het geenszins geloofwaardig is dat verzoeker samen met zijn broer met het openbaar vervoer is teruggekeerd naar het dorp terwijl daar iedereen op de hoogte was van de werkzaamheden van zijn broer.

Voor wat betreft dit laatste aspect acht de Raad, hoewel dit niet getuigt van voorzichtig gedrag, het niet uitgesloten dat de broer van verzoeker ervoor heeft gekozen om even terug naar huis te keren. Verzoekers verklaringen in dit verband komen de Raad niet onaannemelijk voor:

“Mijn broer wou zeker even zijn ouders zien, zijn broers, zussen, zijn echtgenote, ik denk dat dat heel normaal is dat iemand die zolang weg is geweest bij zijn eigen geliefden dat die hen misschien voor de laatste keer voor een paar uur of maximum een dag willen terugzien, hij had zeker niet de bedoeling om thuis te blijven”
Waarom bv niet tot Jalalabad gereisd en dan uw familie tot daar laten komen? Mijn broer zei van kijk, laat ons naar huis gaan, het is 's avonds laat, dan zullen we de volgende dag vroeg terug vertrekken, voordat iemand zou te weten komen.

Hoe vroeg zouden jullie dan terug vertrekken, wat was het plan? Mijn broer was ouder, hij zou wel een plan hebben gehad, ik weet het niet, ik volgde hem overal, als hij iets voorstelde volgde ik hem daarin” (gehoorverslag CGVS, p. 18).

De Raad stelt vast dat verzoekers verklaringen tijdens het DVZ-interview over wat zich precies afspeelde op het moment dat zijn broer werd meegenomen niet volledig overeenstemmen met zijn verklaringen afgelegd tijdens het gehoor bij het CGVS. De Raad merkt evenwel op dat verzoekers verklaringen tijdens het uitgebreide gehoor van het CGVS op dit punt consistent zijn gebleven en bovendien voldoende specifiek en doorleefd zijn. Hoe dan ook wijst de Raad erop dat eventuele twijfels over bepaalde aspecten van een relaas, de Raad niet ontslaan van de verplichting om de vrees voor vervolging te toetsen voor wat betreft die elementen waar geen twijfel over bestaat. Concluderend kan worden gesteld dat verzoeker het profiel van

zijn broer als voormalig lid van de ANSF evenals de relevante elementen van zijn relaas, aannemelijk heeft gemaakt. Zijn verklaringen zijn bovendien in overeenstemming met objectieve landeninformatie waaruit blijkt dat Afghanen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten, zoals zijn broer, ook jaren na de machtsovername nog steeds het slachtoffer worden van buitengerechtelijke executies, willekeurige arrestaties en foltering.

Zo worden medewerkers van de veiligheidsdiensten van de voormalige regering (ANSF), met inbegrip van leden van het ANA in de EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024 omschreven als een risicoprofiel. Voor de machtsovername waren personen die tot deze categorie behoorden een prioritair doelwit voor de taliban ook als ze geen dienst hadden. Aanvallen tegen regeringstroepen op legerbasissen, politiekantoren en controleposten, moorden en executies, ontvoeringen en folteringen van gevangengenomen ANSF-leden zijn gerapporteerd en uitdrukkelijk gelegitimeerd door de gedragscode van de taliban. Na de machtsovername werd weliswaar een algemene amnestie afgekondigd door de taliban ten aanzien van iedereen die tegen hen gevochten had en riepen zij voormalige medewerkers van de overheid op hun taak weer op te nemen, maar werden toch gevallen gerapporteerd waarin door de taliban wraak werd genomen tegen personen met dergelijke profielen (EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, mei 2024, p. 56-57). De uitdagende informatieomgeving bemoeilijkt het onderzoek naar deze kwestie, aangezien de de facto autoriteiten naar verluidt verslaggeving over moorden verhinderen door de media, slachtoffers en familieleden af te schrikken (EUAA, “Afghanistan-Country Focus”, januari 2026, p. 95).

Hoewel wordt aangenomen dat het merendeel van de mensenrechtenschendingen van personen die onder voormeld profiel vallen in de maanden na de machtsovername hebben plaatsgevonden, worden civiel- en veiligheidspersoneel van de voormalige overheid nog steeds geconfronteerd met buitengerechtelijke moorden, willekeurige arrestaties, foltering en andere mishandeling. In mensenrechtenrapporten van UNAMA werden in de periode van 1 januari tot en met 30 september 2025 27 moorden gedocumenteerd op voormalige leden van de ANSF. Bovendien documenteerde UNAMA 52 willekeurige arrestaties en detenties en 11 gevallen van foltering en mishandeling van zowel voormalig civiel- als veiligheidspersoneel. Verschillende arrestaties die in januari–maart 2025 werden gedocumenteerd, vonden plaats in Panjshir en Kabul en hadden betrekking op personen die banden hadden met de voormalige regering van Afghanistan en die werden gearresteerd op beschuldiging van banden met het National Resistance Front. (EUAA, “Afghanistan -Country focus”, januari 2026, p. 99). Ook in de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2025 documenteerde UNAMA gevallen waarin voormalig civiel- en veiligheidspersoneel doelwit waren, waaronder 28 gevallen van willekeurige arrestatie en detentie, en zeven gevallen van foltering en mishandeling. UNAMA registreerde tevens 14 moorden op voormalige leden van het ANSF. Onder de personen die het slachtoffer werden van willekeurige arrestaties en buitengerechtelijke executies bevonden zich onder meer voormalig civiel en veiligheidspersoneel die terugkeerden uit Iran en Pakistan. Zo werden op 9 december 2025 twee mannen met banden met de voormalige Afghaanse overheid doodgeschoten door onbekende daders nadat zij kort daarvoor waren teruggekeerd uit Iran; de ene was een voormalig ambtenaar van het ministerie van Binnenlandse Zaken, terwijl de andere de neef was van een voormalig plaatsvervangend hoofd van de politie (EUAA, “COI Query, Afghanistan, Major legislative, security-related, and humanitarian developments”, 27 maart 2026, p. 16).

In 2025 wees een gezamenlijk onderzoeksrapport van de media op een zekere mate van systematiek bij het aanvallen van voormalige veiligheidsfunctionarissen aangezien drie voormalige elitesoldaten werden gefolterd door de de facto autoriteiten ten einde contactgegevens van voormalige collega's vrij te geven. Rawadari rapporteerde overeenkomsten in methoden en slachtoffersselectie bij de geregistreerde moorden die wezen op een meer systematische en gecoördineerde aanpak (EUAA, Afghanistan -Country focus, januari 2026, p. 95-96). Bronnen hebben benadrukt dat daders niet ter verantwoording werden geroepen en beschrijven een klimaat van straffeloosheid rond het vraagstuk van gerichte moorden. In zijn commentaar op het functioneren van het de facto-bestuur benadrukte Timor Sharan, directeur van de onderzoeksorganisatie Afghanistan Policy Lab, de grote onduidelijkheid en het gebrek aan controle op de operationele de facto-functionarissen. Hierdoor kunnen zij op onvoorspelbare wijze arrestaties verrichten en iedereen mishandelen zonder daarvoor ter verantwoording te worden geroepen. Ook het de facto bestuur had soms moeite om gearresteerde personen binnen haar eigen structuren te lokaliseren (EUAA, “Afghanistan -Country focus”, januari 2026, p. 96).

Voor leden van de veiligheidsdiensten van de voormalige regering wordt volgens de EUAA “Country Guidance”, van mei 2024 over het algemeen een gegronde vrees voor vervolging aangenomen. Hierbij wordt aangenomen dat vervolging hoogstwaarschijnlijk gebeurt omwille van toegeschreven politieke overtuiging. Uit de eerder besproken landeninformatie blijkt onder meer dat er een grote mate van willekeur bestaat en dat ook in 2025 nog steeds gevallen van buitengerechtelijke moorden, willekeurige arrestaties en foltering van personen die onder dit risicoprofiel vallen, gemeld zijn.

2.3.2.4. Risicoprofiel van verzoeker als broer van een voormalig lid van het ANSF

Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd door de taliban omwille van het werk van zijn broer voor het voormalige ANSF.

Verweerder hecht geen geloof aan verzoekers bewering dat de taliban hem na de dood van zijn broer zouden hebben willen rekruteren als compensatie voor het feit dat zijn broer voor de voormalige Afghaanse overheid had gewerkt. In de bestreden beslissing worden in dit verband een aantal “*bedenkingen*” geformuleerd. Met name acht verweerder het weinig overtuigend dat de taliban in verzoeker een geschikte rekrut zouden hebben gezien, gelet op het profiel van zijn broer, en evenmin dat de taliban hem onmiddellijk na de gewelddadige dood van zijn broer zouden hebben willen rekruteren. Tevens werd vastgesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het moment waarop de taliban hem thuis zouden zijn komen zoeken. In verband met dit laatste element kan in de bestreden beslissing worden gelezen: “

“ U bent tegenstrijdig over het moment waarop de taliban u bij u thuis kwam zoeken. Bij de DVZ verklaarde u dat de taliban een dag na het incident langskwamen om te zeggen dat u zich diende aan te geven (Vragenlijst CGVS bij de DVZ, vraag 3.5). Op het CGVS daarentegen situeerde u dit een week na het incident (CGVS, p. 12, 15)”

De Raad merkt op dat deze vaststelling niet volledig steun vindt in wat werd opgetekend in de voorbereidende CGVS-vragenlijst. Hierin kan inderdaad worden gelezen “*De dag nadien kwam de taliban naar mijn huis om te zeggen dat ik mezelf moest aangeven*” Tijdens datzelfde interview heeft verzoeker evenwel eerst verklaard:

“5. Waarom denkt u dat? Geef kort een overzicht van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst.

Een week na de moord op mijn broer [H.] zijn ze naar mij komen zoeken. [...]”

Ook in het verslag van de cel kwetsbaren/MINTEH van 12 augustus 2025 kan onder het kopje “*Motief voor de immigratie naar België.*” worden gelezen: “*Een week later kwamen ze naar ons huis, ze vroegen achter mij, mama zei dat ik niet thuis was*”.

De Raad kan, gelet op verzoekers overige consistente verklaringen, niet uitsluiten dat in casu sprake is van een gebrekkige vertaling of een vergissing tijdens het DVZ-interview.

Los van de “*bedenkingen*” geuit in de bestreden beslissing wijst de Raad erop dat uit voormelde landeninformatie blijkt dat er een gebrek aan controle is op de handelswijze van de facto functionarissen die op onvoorspelbare wijze handelen en dat willekeur heerst, waardoor grote voorzichtigheid is geboden bij de beoordeling van de gegrondheid van de vrees voor vervolging in casu. De Raad wijst er op dat verzoeker reeds het slachtoffer werd van geweld door de taliban toen ze zijn broer meenamen. Daarnaast verklaarde hij dat na zijn vertrek ook zijn twee jongere broers het land hebben verlaten en naar Iran zijn gevlucht, en dat de taliban zijn familie blijven lastigvallen. Zo verklaarde verzoeker dat de lokale taliban in zijn dorp onlangs een koe en een geit van zijn familie hebben meegenomen en dat ze zijn ouderlijke woning te pas en te onpas binnenvallen (gehoorverslag CGVS, p. 4).

In dit kader wijst de Raad erop dat uit objectieve landeninformatie blijkt dat families van voormalige medewerkers van de overheid riskeren ook gevisieerd te worden door de taliban, die soms overgaan tot hun arrestatie bijvoorbeeld om voormalige medewerkers op te sporen. Ook zijn gevallen gerapporteerd waarbij familieleden gedood zijn onder meer samen met voormalig overheidspersoneel (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, januari 2026, p. 102). In de EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024 wordt gesteld dat familieleden van personen die voor de veiligheidsdiensten van de voormalige Afghaanse overheid, waaronder het leger, werkten en familieleden van personen die banden hadden met buitenlandse troepen een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben. De beschikbare landeninformatie geeft aan dat vervolging in dergelijke gevallen hoogstwaarschijnlijk plaatsvindt omwille van een toegeschreven politieke overtuiging. In de EUAA “Country Guidance” van mei 2024 wordt de situatie waar familieleden vervolgd worden wanneer de taliban op zoek zijn naar het familielid dat voor de veiligheidsdiensten van de voormalige Afghaanse overheid als voorbeeld aangehaald en wordt dus niet uitgesloten dat familieleden van voormalige leden van de veiligheidsdiensten waarnaar de taliban niet actief op zoek lijken, een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben.

De Raad wijst er nog op dat recente rapporten van EUAA erkennen dat ze sinds de machtsovername door de taliban worden geconfronteerd met verschillende beperkingen en uitdagingen in het verzamelen van informatie over Afghanistan. De rapporten wijzen op een verminderde en beperkte mediadekking, de sluiting van lokale mediakanalen en gevluchte journalisten, politieke inmenging van de taliban in het werk van journalisten, bedreigingen van en geweld tegen verslaggevers en mediakanalen en moeilijkheden om de betrouwbaarheid van bronnen/informatie te verifiëren en te bevestigen.

De Raad benadrukt dat voor wat betreft de beoordeling van de vraag of een persoon die om internationale bescherming verzoekt een gegronde vrees heeft voor vervolging, het Europees Hof van Justitie heeft benadrukt dat een dergelijke beoordeling met oplettendheid en voorzichtigheid moet worden uitgevoerd, aangezien de integriteit van de mens en de individuele vrijheden, zaken die behoren tot de fundamentele waarden van de Unie, in het geding zijn (HvJ 4 juni 2026, C-440/25 , punt 72).

In hetzelfde arrest herhaalt het Hof van Justitie dat de vrees voor vervolging als bewezen moet worden beschouwd wanneer er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat het door verzoeker aangevoerde risico van vervolging zich zal voordoen bij terugkeer naar zijn land van herkomst (HvJ 4 juni 2026, C-440/25 , punt 87). Het verwijst hierbij naar de "EUAA, Praktische gids voor bewijs- en risicobeoordeling", van januari 2024 waarin kan worden gelezen:

"Hoewel de drempel in de risicobeoordeling als zodanig niet is gedefinieerd in de EU wetgeving en het HvJ-EU zich hierover nog niet heeft uitgesproken, is de meest toegepaste waarschijnlijkheidsnorm bij de beoordeling van het toekomstige risico voor de verzoeker de "redelijke mate van waarschijnlijkheid" (141). Dit betekent dat de verwachtingen over de waarschijnlijkheid dat het risico zich voordoet, niet zo hoog moeten worden gesteld als het niveau van "zekerheid" of "aanzienlijke waarschijnlijkheid" of dat het risico zich "buiten redelijke twijfel" zal voordoen. Anderzijds is ook "slechts een kans" of "slechts een mogelijkheid" niet voldoende om het toekomstige risico vast te stellen" (p. 117-118).

Gelet op het voorgaande, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker als broer van een voormalig lid van de ANSF, die tevens actief betrokken was bij het arresteren van talibanleden en gericht werd vermoord door de taliban, die terugkeert vanuit een Europees land, de negatieve aandacht van de (lokale) taliban zal trekken. De Raad benadrukt in dit verband dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", augustus 2022, p. 55).

Gelet op de verklaringen van verzoeker en voormelde landeninformatie waarin kan worden gelezen dat familieleden van voormalige ANSF leden riskeren te worden gearresteerd en gedood, kunnen de gevolgen in verzoekers geval zeer ernstig zijn wanneer hij in het vizier loopt van de taliban. Met name is in voormelde landeninformatie sprake van willekeurige arrestatie en het doden van familieleden door de taliban.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, verzoekers specifiek profiel, de verschillende stukken die werden voorgelegd, zijn verklaringen over de moord op zijn broer en de problemen die zijn familie vandaag nog steeds ondervindt met de lokale taliban cumulatief beoordeeld in het licht van de voorhanden zijnde landeninformatie waaruit blijkt dat ook familieleden van voormalige ANSF-leden slachtoffer worden van vervolging en dat de handelwijze van de taliban in deze onvoorspelbaar is, acht de Raad het in redelijke mate waarschijnlijk dat verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees heeft voor vervolging door de taliban op basis van een toegeschreven politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3, oud, van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is.

De Raad treedt immers, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024 bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming (p. 123).

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De de EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

Tot slot blijkt uit het administratief dossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend zesentwintig door:

M. CLAES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

M. CLAES